

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 25 januari 2007 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen, een klacht ingediend omwille van het feit dat de heer [...]wonende te Sint-Genesius-Rode, op 13 september 2005 van de RVA- Werkloosheidsbureau van Vilvoorde, een Nederlandstalige brief ontving betreffende de aanvraag van een werkkaart terwijl hij als Franstalige zou bekend staan.

*
* *

Bij brief van 10 januari 2006 deelde het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde aan de VCT mee dat dit schrijven op een vergissing berust welke onmiddellijk werd rechtgezet. Een nieuw attest werd afgeleverd op 10 januari j.l.

*
* *

Artikel 34, §1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is ondermeer toepasselijk op iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring, gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Gelet op de activiteiten dat het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde uitoefent in een aantal gemeenten van het Vlaamse Gewest, alsook in randgemeenten, valt het als gewestelijke dienst onder toepassing van artikel 34, § 1, a.,

De aldus omschreven gewestelijke dienst gebruikt uitsluitend de taal van het gebied, waar hij gevestigd is, in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad. In zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt hij dezer binnentaal.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt bovenvermelde dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 25 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, voor hun betrekkingen met een particulier, de taal gebruiken waarvan de betrokkene zich heeft bediend, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de klager was het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde bekend. Het document dat in het Nederlands door het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde aan de klager werd gestuurd was, zo blijkt duidelijk uit de klacht, een gevolg aan een eerder contact tussen de betrokken dienst en de klager. De aangeklaagde brief diende dan ook in het Frans gesteld te zijn.

De VCT acht de klacht, met eenparigheid van de stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling, ontvankelijk en gegrond.

Zij neemt evenwel nota van het feit dat de Nederlandstalige brief een vergissing betrof die ondertussen werd rechtgezet.

*
* *

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt:

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 inzake de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied verwijzen uitdrukkelijk naar het arrest van het Arbitragehof van 10 maart 1998. Dit arrest stelt uitdrukkelijk dat de bijzondere taalregeling ten behoeve van de Franstalige inwoners van de randgemeenten geen afbreuk doet aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe ook die gemeenten behoren. Om geen afbreuk te doen aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied, moet de bestuurstaal in beginsel het Nederlands zijn. Daarom moeten de rechten van de Franstaligen in overeenstemming zijn met deze voorrangstatus van het Nederlands. Daartoe moet het verzoek van Franstalige particulieren uit de randgemeenten om het Frans te gebruiken voor wat hun betrekkingen met plaatselijke of gewestelijke diensten betreft telkens opnieuw uitdrukkelijk worden herhaald. Gelet op de activiteiten die het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde uitoefent in een aantal gemeenten van het Vlaamse Gewest, alsook in de randgemeenten, valt het onder toepassing van artikel 34, §1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). Wat de betrekkingen met de particulieren betreft, is die dienst ertoe gehouden de taal te gebruiken die terzake wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft. In het antwoord op de vraag om uitleg in de Senaat nr. 3-942 van 7 juli 2005 aan de minister van Binnenlandse Zaken heeft deze laatste bevestigd dat door beroep te doen op art. 25 van de SWT, ook voor een aantal federale instellingen een Franse vertaling slechts kan worden bekomen na er telkens uitdrukkelijk om te hebben verzocht. Voor het Werkloosheidsbureau te Vilvoorde betekent het voorgaande dat slechts door telkens opnieuw een beroep te doen op art. 25 van de SWT een Franstalige inwoner van een Vlaamse randgemeente briefwisseling en documenten in het Frans kan verkrijgen. De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 hebben dus niet slechts betekenis voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap,

*maar tevens voor de federale overheidsinstellingen waarvan gewestelijke diensten gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende taalregelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied tot werkring hebben en waarvan de zetel is gevestigd in hetzelfde gebied. Gelet op het feit dat de betrokkene geen uitdrukkelijk verzoek tot het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde heeft gericht om zijn werkkaart in het Frans te kunnen aanvragen, is de klacht derhalve ontvankelijk, doch ongegrond. - * -*

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan Mevrouw [...], directrice van het Werkloosheidsbureau van Vilvoorde, en aan de klager.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS